

i Landet med Opmærksomhed og eventuelt træffe Foranstaltninger til, at Afsætningen kunde foregaa paa en for Fiskerne mere tilfredsstillende Maade. Som jeg allerede har oplyst, er der imidlertid af Dansk Fiskeriforening blevet nedsat et Udvalg til saa hurtigt som muligt at fremkomme med et Forslag om en Omorganisation af Fiskehandelen her i Landet. Og for mig staaer det saaledes, at det bedste vilde være, hvis Dansk Fiskeriforening selv, navnlig gennem Oprettelsen af Salgsforeninger og gennem Etablering af Udsalg, ordnede Forholdet. Jeg vil ikke anse det for umuligt, at man kunde træde i Forbindelse og Samarbejde med de allerede virkende Detailhandlere, og der blev ogsaa paa Mødet udtalt Villighed dertil. Jeg vilde anse det for heldigt, om man løste Spørgsmaalet ad den Vej. Jeg har nogen Betænkelighed ved, at det blev Staten eller, hvad der vel var mere nærliggende, Kommunen, der tog fat paa dette Omraade, fordi Fiskefordelingen er et overordentlig vanskeligt Omraade at komme ind paa, og jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at hvis det offentlige greb ind der, vilde det let komme til at gribe ind paa en saadan Maade, at det slet ikke opnaaede det, der skulde opnaas, men kun selv fik nogle mægtig store Tab ud af det.

Overfor den Betænkelighed, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Tvede) fremsatte, Betænkeligheden ved at yde Laan til et Fællesindkøb, til Trods for at Den overordentlige Kommission fastsætter Priser, som skulde synes rimelige for alle at betale, maa jeg sige, at Den overordentlige Kommissions Virksomhed ikke forekommer mig tilstrækkelig til at afvise Tanken — det var jo heller ikke den ærede Ordførers Hensigt —, men heller ikke til at være betænkelig ved den; thi hvad man end vil mene om Den overordentlige Kommissions Virksomhed — og jeg skal ikke her indlade mig i en Debat om det Spørgsmaal —, er det dog en Kendsgerning, at vi lever i en Dyrtdid, og at Produktionsmidlerne for alle er overordentlig dyre. Og meget tyder paa efter de Oplysninger, der er mig forelagte, at de i ganske særlig Grad er dyre netop for Fiskerierhvervet. Jeg tror, at det om Den overordentlige Kommissions Fastsættelse af Priser kan siges, at det, naar Prisen skal fastsættes gennem Forhandling med en hel Erhvervsstand, let vil forme sig saaledes — heri ligger ikke nogen Kritik overfor nogen —, at de, der har vanskeligst ved at følge med indenfor Erhvervet, bliver de norm-

givende, medens det i det normale Liv bliver Gennemsnitsforholdene, som angiver Normen. Man kommer let ind paa, man bliver næsten nødt til at tage Hensyn til dem, der producerer daarligst eller dyrest; vi ser i en Række Forhold, hvor Staten har været nødsaget til at gribe ind, hvorledes Erhvervsfortjenesten langt fra bliver formindsket, i enkelte Tilfælde vistnok endda forøget, naar en saadan officiel Fastsættelse finder Sted.

Men alt det, jeg her siger, kommer i og for sig ikke den foreliggende Sag ved. Det, som her er Tale om, er Fællesforetagendet, og den ærede næstsidste Taler ønskede en nærmere Forklaring af, hvad dette Ord betød. Fællesforetagendet er, hvad jeg godt kan sige nu, skønt jeg ikke er berettiget til at udtale mig om de nærmere Enkeltheder, et Foretagende, der har til Hensigt at skaffe Fiskerne et Produktionsmiddel, som Den overordentlige Kommission ikke har og ikke kan faa Indflydelse paa. Det er Petroleum, det i første Linie drejer sig om. I Bemærkningerne til Lovforslaget staaer anført, at Fiskerne selv har skaffet sig kun 150 000 Kr. Dette „kun“ stammer fra Fiskerne selv, men i og for sig finder jeg det meget prisværdigt, at de under de nuværende Forhold har kunnet tilvejebringe saa stort et Beløb. Dette Beløb vilde godt kunne slaa til, hvis det drejede sig om Fællesindkøb af saadanne almindelige Varer, som man bruger i Bedriften. Men ærede Medlemmer vil vide, at Handelen med Petroleum ligger paa en ganske anden Maade end Handelen med en hel Del andre Nødvendighedsartikler. Den foregaaer under ganske særlige Former, og der kræves en vis Driftskapital, som skal bindes i Materiel, hvis der skal være Mulighed for et Fællesindkøb, som er af Betydning. Der er overordentlig store Vanskeligheder; og det er muligt, det kan forme sig saaledes, at Dansk Fiskeriforening kan faa en tilfredsstillende Ordning af Petroleumslieferancerne, uden at den behøver at skride til noget saadant; og hvis det skulde vise sig muligt, saa gaar Forslaget jo kun ud paa at bemyndige Ministeren til at yde Laan; skulde et Laan ikke være nødvendigt, behøver man jo ikke at give det. Men jeg nævner altsaa dette, for at man kan vide, at det er et Hovedformaal at hjælpe Fiskeriet netop paa dette bestemte Omraade. Naturligvis skulde det ikke være udelukket, at dette Fællesforetagende, som oprettes indenfor Dansk Fiskeriforening, kunde beskæftige sig med Fællesindkøb af andre Driftsmidler, som der skønnes at